

[Energiministeren]

afgiften, som hr. Maisted lagde megen vægt på ved førstebehandlingen – hvis ikke jeg husker forkert – også er afklaret på en måde, som hr. Maisted egentlig burde være tilfreds med. Derfor betragter jeg hr. Maistedes stærke synspunkter i dag som et udtryk for, at han har ønsket at markere sig generelt, men at han har set væk fra nogle af de enkeltheder i lovforslaget, som i virkeligheden også han burde interessere sig for og kunne påskønne.

Jeg tror, jeg har svaret på de spørgsmål, som fru Lone Dybkjær var inde på i sit indlæg, i forbindelse med det svar, jeg har givet til tidligere ordførere. Jeg har noteret mig, at hr. Waldorff er imod, at olierørsafgiften kan gå i statskassen igennem den mekanisme, som er foreskrevet. Det forstår jeg også ud fra hr. Waldorffs principielle opfattelse af tingene, og det var en opfattelse, som i hvert fald ved førstebehandlingen af forslaget blev delt af væsentligt flere. Jeg kan kun være tilfreds med, at hr. Waldorffs principielle holdning til disse ting har en væsentlig mindre basis i folketinget, end tilfældet har været tidligere.

Som sagt er jeg parat til også under det fortsatte udvalgsarbejde at bidrage til opklaringen af de spørgsmål, hvis partierne måtte ønske det, og hvis der er ønske om, at der i forbindelse med spørgsmålet om fremsendelse af en redegørelse fra selskabet via ministeren til folketinget er brug for en klargøring af teksten på en sådan måde, at folketinget formelt har en god adgang til en debat, hvis folketinget ønsker det, er jeg også parat til at stille to nødvendige mindre ændringsforslag om det.

Poul Nielson (S):

Min første bemærkning er til fru Annelise Gotfredsen, der var inde på, at de konservative er imod anvendelsen af offentlige midler i Nordsøen, hvor de vil kunne tabes. Den sang har vi hørt før. Den bygger på en ikke fremført påstand om, at staten i givet fald skulle deltage i efterforskningsvirksomhed uden at være båret af de andre deltagere i efterforskningsfasen. Men den tanke kender jeg ikke nogen der forestiller sig skulle være grundlaget for en statsdeltagelse i efterforskningsvirksomhed her i landet.

Det er derfor et spøgelse, fru Annelise Gotfredsen maner frem, når fru Annelise Gotfredsen taler om statsdeltagelse i Nordsø-

en med store risikoprægede investeringer. De investeringer, der i givet fald bliver tale om for statens vedkommende efter den model, der vil blive anvendt her i landet, og som er den eneste, der for alvor har været inde i diskussionen, vil være investeringer, som statsselskabet skal afholde som deltager i konsortierne efter, at der er gjort fund, der er erklæret kommercielle, og hvor man altså er sikker på, at olien er fundet og skal produceres. På det tidspunkt er det ikke en risikopræget investering, der i nogen måde kan sammenlignes med selve efterforskningsvirksomheden, hvor de andre altså betaler den andel, staten har i konsortiet. Jeg siger det så tydeligt, som det overhovedet kan lade sig gøre, for at bidrage til, at vi kan undgå en falsk beskrivelse af det statslige engagement i efterforskningsvirksomheden, der formentlig bliver tale om også her i landet ligesom i de fleste andre veludviklede lande.

Til energiministeren vil jeg sige, at det at få organiseret tingene juridisk-formelt sådan, at vi får denne sammenhængende debat i folketinget, vil jeg være tilfreds med bliver ekspederet sådan, som ministeren i sit svar her til undertegnede og til fru Lone Dybkjær anførte det. Derfor vil vi ikke have nogen som helst indvendinger imod et sådant ændringsforslag. Vi betragter det som ren teknik, og det vil være velkomment set med vore øjne.

Ministeren var inde på, at efter vedtagelsen af dette – og specielt § 8 – er der tale om, at det er statens almindelige bevillingsregler, der vil være gældende for de penge, D.O.N.G.s datterselskab DORAS får som nettofortjeneste på olierørledningen. Det synes jeg er en lidt uklar beskrivelse, idet der er tale om, at energiministeren for 1 år ad gangen med tilslutning fra finansudvalget kan indgå aftale med D.O.N.G. om betaling af en afgift. Det er ikke de helt almindelige bevillingsmæssige regler, det er ikke et § 2-foretagende, hvor ministeren har adgang til – på parlamentarisk baggrund – at tage penge ind på et tidspunkt, hvor han måske ellers ikke som aktionær ville kunne gøre det. Vi er også uenige i, at det er en hensigtsmæssig fremgangsmåde mere generelt.

Ministeren svarede mig på spørgsmålet om køberetsolien fremover. Specielt er ministerens svar interessant for så vidt angår måden, hvorpå man videreformidler den olie.